

Zennun Akdağ

- şiirler -

Yayın Tarihi:

12.6.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anlamadık ne kaldı?

Bana kibritli mum yollamışsın.Ucube araba jantı,bıçaklık,sayfa çevirme makinası ve akla gelmeyecek bir çok şey.Şimdi ne kaldı yaşanmadık?

Ne kaldı anlamadık?

Yağmuru yağacak zamanı bildik.

Ne şimşek tanrıymış ne güneş.

Ne kaldı anlamadık?

Dönen bizmişiz,doğan güneş değilmiş.

Sabah dedik akşam dedik.

Her şey gülistan deyip yaşamaya koyulduk.

Yedik,içtik,seviştik,
anlamadık,,,ne kaldı?

Düştük kalktık,kazandık,kaybettik.

En yakınımız hayalimizi kırdı.

Kırıldık...

Yaşadık,yaşlandık.

anlamadık ne kaldı?

Bekledik yağmadı,

Yağdı sel aldı.

Yel yedik öldük.

Anlamadık ne kaldı?

iki hidrojen bir oksijenmişik.

vay be biz neymişik!

Ölmekten başka anlamadık ne kaldı?

Ölsek de anlasak!

Geldik biliyoruz.

Git git nereye kadar?

Anlasak da ölsek! ..zen

Zennun Akdağ

Aşk hep sonra

Martı kanadı kadar ürkek, kaypak bedenim
Gemi halatından kalınca bu gün ki aşkım yaşama
Güneşi iliklerime değin hissettim
Deniz Günün kıskanç sevgilii
Yârim bana küs iki koca gündür naz yapar
Nazı da naz hadi gel de yazma
Sesinin tonunda ben varım biliyorum gel der gibi avaz
Hani gel dese gideceğim ama nerde o kadar zaman
Aşk hep sonra ki ömürlerde saklı uğraşma yetişemezsin
Kiş ortasında bir ilk bahar güneşi gel de olma
Hani sevda gibi bir şey olmalı böyle deniz üstünde bir kentte yaşamak.
Ellerin üşür aldırılmazsın
Zulanda umutlar beslersin yarına çıkar, çıkmaz
Yalvarırsın elinin uzandığı güneşe ne olur al beni daha fazla dayanamam.
Al tıpkı ötekiler gibi nereye aldıysan beni de al
Babamı kâbus yapıp rüyalarımaya sokan
Anladım en güçlü sensin ölüm
Ölümü gör sokma sevdiklerimi gece korkularımaya
Kaçınıcı beyaz bayrak ne laf anlamazsın
Dalgaların sesini duyuyor musun yaşamak güzel yaşamak güzel
Zehir zıkkım olsun ölüm yaptıkların yeter
Yüreğimin ortasına sapladığın hançer kızım, oğlum, kardeşim
Korku salan karanlık şey seni
Kimi zaman kar beyazsın
Bir gece yarısı uykuda yakala beni
Bir dağ evinde olsun hani korktuğumdan değil eş dost ne der merak ederim
Yârim bana hala küs sesinin tonunda sevdasından naz
Kadıköy sahilinde hoyrat bi ayaz var.
Bir tek martılar aldırılmaz
Kanat çırpar durur yaşama.
Yaşadın tutmadı ihtiyar elini her neye attıysan
İki yudumda bitirdin şarabını hadi iç be babalık yarasın koca haydar paşaya kalmadı hayat
Şen sahilinde içe dur bir de bak şu teline bakarsın adamdan sayan olmuş
Üzülme ne olur iç ve bitir şu faslı
Artık ne olursa olsun

Zennun Akdağ

Barış

Yüzüme rüzgar vurdu.
Annemi aradım.
Barış öldü.Yaşasın barış!
Hayat devam ediyor.
Şimdi reklamlar.

Zennun Akdağ

D.Günüm

Bu gün günlerden salı,
Çarşamba,
Belki de cumadır.
Toplasan uykularımın açıklarını, bir deniz eder.İki ülkenin paylaşamadığı
Bir sahil kasabası kadar karışık ve belalı başım.
Hergece ruyalarımda kopan kıyametim oluyorsun.

Annem ölüyor.Ben,dua mırıldayan dudakları arasında boğuluyorum.
Güya dün doğmuşum.Yalan.
Ben bu sabah doğdum.Annem,benim sıcak yatağım,
Mamam başucumda ki mey.
Güya dün doğmuşum.
Bir ramazan günüymüş.
Yalnız doğmuşum bir gece yarısı dağ evinde.
Erkek doğmuş annemin gülen yüzü olmuşum.
Ben ağladım sonra annem.Sonra o hep ağladı.

Midilli kaç kulaç burdan?
Sahilime vuran bitmek bilmeyen dalgalar,
Beni duyuyor musunuz?
Ben yeşil gözlü denizimi özledim.
Onu bana getirebilir misiniz?
Gelsin bir kaç gün bende kalsın,
Belki yeniden doğarız.
Bir çocuk gibi elimden tutsun
Şehri dolaştırsın.
Lunaparka götürsün.
Ceplerimi iğdeyle doldursun.
Parlak putinimi beğensin.
Balıkçı amcalara seyre götürsün.

Elimden tutsun, deniz gözlerimde kaybolsun.
Güya dün doğmuşum.
Oysa ben her renginde yeniden doğmuşum,
Yarin gözlerinde.
Her bahar yeniden.
Her fırsatta.
Her sabah.

Bu gün günlerden cuma,
Dün doğmuşum.
Son yudumu kahvem
Gün (gibi) ortada
Üstümde (ay) aklımda (sen) ..zen

Zennun Akdağ

Filor'a

Sakın ha ölmeyesin
Daha yeni keşf etmişken yaşamı

Ölme olur mu zıpır seslim
Sana türkü söylemek yaraşır
Sesinin tonunda ki hüznün de ölür sen ölürsen

Sakın ha ölmeyesin
Minicik kız çocukluğu boyunca eteğini özlersin
Sonra bak iyi güzel çirkin hepsi bir arada
Gittiğin yerde böyle mükemmel fotoğrafı bulabilecek misin?

Dokun, haz al bağlamanın telinden
Umutlar doğurmuşsun yakışır mı sana ölüm?
Sakın ha ölme olmaz mı?

Nideceğin var mı otur, ağla, gül, ses çıksın öptüğün yerden
Kıvamında sohbetlik bir çay demle
Hayat demli bir çayı yudumlamak gibidir
Bir ilkbahar sabahı ince belli bardaktan
Öyleyse bize yaşamak yakışır

Gider alırsın çocukluğunu eski mahallenden
Bir bez bebek daha yaparsın bu kez umuttan
Biter mi hiç serçe yüreğim, azalırız yoksa bitmezse umut yaşamadan

Sakın ha ölme sil baştan bu hüznü yaşamadan,
Birkaç el tutmadan,
Girmeden birkaç yüreğe
Bir daha, bir daha sevmeden sakın ha ölme

Zennun Akdağ

Fotoğraf

Bir önce ki sevdalarımıza da saç çektik yaş döktük
Bir önce ki aşklara da acıdık üzüldük ağladık
Unuttuk, yeni sandık küllenmiş bedenimizde yeşeren yeni filizleri yeni sandık
Benzer şarkılar eşliğinde geceleri mum ışığında tutuştuk
Farklı fotoğraflara bakarak benzer düşlere daldık
Sadece zaman farklıydı geriye kalan her şey aynı

Yârim ceylan bakışım bu sabah çok üşüyorum
Koynun ellerimi ısıtmıyor artık
Sıcaklığını mı kaybettin ellerim mi soğuk?
Soğuk bir kış gecesi ağabeyim rüyamda hiç olmadığı kadar iyiydi
Kelimeler uykularımı kaçırıyor sinir gözyaşı döküyorum

Dünya bana ev sahipliği yapmayacakmış kadar karamsarım
Çıkıp sana gelsem gelmediğim kadar sevebilecek misin?
Beni kelimeler boğacak davacıyım

Zennun Akdağ

Gizem

Gizemli bir tılsım saklı, deniz iklimi kasabalarının
mayıs,eylül aylarında.
Kaparlar gönlünü göz kamaşı akşam havasında.
Bir gülüşe ya da bir çift gözün üstünden
Usulca süzölmüş ince uzun kirpiklere.

Yeniden kanar kabuk tutmuş yaran,
bu kez hançer darbesi bin yerinden..
Ne sabahın dördünde karanlığın içinde ki ses,
Ne de gecenin öte yüzünde ki umutsuzluk,
Vahşi bir oktur yüreğimizin derinliklerine saplanan.

İliklerine işlenmiş anlamsız,acımasız
Bir saplantı.
İnci dişlerinde ki gülüş
Ayın karanlık yüzünü aydınlatıyordu.
Ben yüzüne inen saçlarına dokunuyordum.
Ayın aydın yüzü resmimizi çekiyordu
Kumsala.
Bizim gölgemizi..

Deniz,ay ve bütün gölgeler tanıktır
Suçu kim işlerse işlesin benim yüreğim sanıktır.
Beni sorma ben hala saçlarının gölgesine dokunuyorum.
İdamlık hayaller kuruyorum,üryan.

Mutluluğun hayalini işledim saçlarının gölgesine
Tel tel.
Bu sahil kasabası bitip tükense de
Bu gölge burada öylece kalır.

Mayıs,eylül aylarında ödünç hüznler saklıdır,
Akşam olmadan yakalar.
Sen olmaktan çıkarsın
Bedenin ihanetine uğrarsın
Bir çırpıda,
Bakışların anlamsızlaşır.

Sol kulağında acı bir çınlama,
Sağında flemenko
Kırmızı şarap tadında salsa
Kan kırmızı dostluklar
Çirkin vazoya inen fesat gül..

Ben şeytani kaprisler taşıyım zulamda
Ellerimin parmaklarıyla sildiğim gözyaşlarını,
Kim bilir kimin için dökmüştün?

Ah be içimin ateşi
O ince bele yürümek ne çok yakışırdı
Kimin ayak sesini duysam sendin

Aklıbaşındalık hesaplardan uzak
Sarhoş adımlarımızla sokakları deliyorduk
Yüreklerimiz çakır.

Seni hiç bilmedim ama ben yaşamın uçurumundaydım,
Gecenin kuytusundaydım.
Arzularına yenik
Ha desen koynundaydım

Sığlıklarına yenik düşer uykularım kaçardı
Olmamıştı ne sen oydun
Ne ben bu.

Onca zaman geçti.
Kasaba büyümüş koca şehir olmuştu.
Deniz küçülmüştü gözümde
Ay dede görkemli ama yaşlı
Bizim gölgemiz orada öylece saklı
Ellerimin saçlarına dokunuşunun gölgesi,
Ömrümün bitimi, Mayıs akşamı AKÇAY da.zen.

Zennun Akdağ

Hayat

Artık kaygılanmayı bırak
Bırak yarını yarın düşün zen
Adisyon üstüne karalamaya devam mısraları
Bu sabah güneşi bahar tadında ağırla
Akşamdan kalma aşklara gebe gönlün

Bir bakarsın akşam olmuş ömür bitmiş
Bir sabah uyanırsın her yerin tutulmuş
Kimildayamazsın
Bir azar işitirsin dost dilden başının ağrısı azar

Bir sabah uyanırsın yüreğin hadi ona git der
Bekler her yanın ondan sevgi umar
Bir sabah arar uyanırsın
Kendime bir yol biçtim hiçbir yerinde olma der
Ben buldum yolumu yoluma çıkma
Sesinin tonunda acı var
Susarsınız her yanın kanar

Gece kâbuslarla uyanırsın sancın artar
Kardeşine küsersin gözlerin akar
Yitirirsin kanın donar
Bir sabah ekmeğinin içine annen pişmiş yumurta koyar
Sıcak bir öpücükle giydirip okula yollar

Bir sabah uyanırsın annen ölür
Sadece bir kez hayatta
Görmemeyi alışırırsın
Dokunmayı unutursun

Baban geceden cebine harçlık koyar
Rüyanda görürsün onu tanrıyı temsilen nasihat basar
Tipik gençliğisin onun.
Gene de kızar
Sabah uyandığında aldırılmazsın
Her sabah bir başka telaş
Gece ayazı gündüz damsızları uyutmaz
Damsız girilmez "DÜNYA"

Bir sabah uyanırsın baban ölür
Sadece bir kez hayatta
Acı kaybımız iç sayfasında gazetenin.
Eş akraba toplar
Uzun zaman görmediğin solgun yüzler
Bakışlar tek noktada anlamsızlaşır
Ayaküstü haremlik, selamlık bir cenaze namazı
Dili son kez dönse de özetlese tek cümleyle
Doğdum yaşadım, yaşlandım, acı çektim, öldüm.

Bir sabah sevgilinin koynunda yüzsüz uyanırsın
Neresinde kaldığınızı bilmediğiniz hayat devam eder.

O sen değilsin sanki
Bir akşam kadeh kaldırırısın hayata
İçin yeniden güler.
Bir sabah uyanamazsın
Gözlerin sadece bir kez hayata yumar.

Zennun Akdağ

İşin ASLI aşk

Gece boyunca aklım, kalbim, ayaklarım havadaydı.
Ne uyuyabildim ne avuna.
Yere değmedi sabaha değin ayaklarım.
Kalbimin elleri belindeydi
Gel de anlat aslı'yı sıkıysa sen anlat
Polenden pamuklu yastık
Kılıfı patiska ağaç kabuğundan
Bahardan bozma serçe yuvası
5 kat hizası kavak ağacı tepesinde
Gel de anlat aslıyı serçeye
Sıkıysa sen anlat
Kocaman evinde her şeyi var
Büyük oğluyla başı dertte annemin
Bir dua eder bir beddua
Anne serçenin gagasında iki parça yem
Yaşamın ağır yükü kanatlarında
Baba kim bilir kimin peşinde
Kanatları çıkmadı adamın uçamaz.
Gel de anlat anne serçeyi anneme sıkıysa sen anlat
Aklında kim var bul birini evlen
Ömür billâh yalnız olunmaz
Gel de anlat aslıyı anneme sıkıysa sen anlat
Yalnızlık ona mahsusmuş
O bile yalnız mı bilmem
Her canlıyı çift yaratmış
Bir beni tek
Yalnız mıyız?
Gel de işin aslı'nı anlat
Sıkıysa sen.
Her yana savrulduğum durdum
Her nereye baktıysam sen.
Gel de aslı'ya aşkımı anlat
Sıkıysa git sen anlat.

Zennun Akdağ

İzmir'in Çamur Yağmuru kızı

Eline dokunmadan geldim ya,
Yeryüzündeki tüm acılar bende birikti.
Gülüşüne kocaman bir aşk sığdırmak istedim.
Yol tenin kokuyordu.
Deniz gözlerinin rengine bürünmüştü.
Eline dokunmadan geldim ya
İyi ki sevmedin beni.
Hayat gözlü İzmir'in çamur yağmuru kızı,
Seni de kendimle tüketirdim.
Ama gülüşün bende saklı kaldı,
Tüketmedim..
Ya ben sana gelmeyecektim,
Ya sen beni sevmeyecektin.
Akşamın geceye geçmeye kararsız olduğu bir vakit,
sana gelmeye karar verdim.
Ama sen hala başkasındaydın.
Karasızdın(m) .
Gelmeseydim keşke.
Eline dokunmadan geldim ya o hayvan şehirden
Ya gözlerin..!
Gülerken sıra halinde ak dişlerin
İnsana kalbi taşımasa dedirten güzelliğin..!
Sana dokunmadan geldim ya,
İhanetler bir bir pusu kurmuştu.
Şehrin ışıkları içimde sönüyordu tek tek.
İçime sinmişti o devasa kentin pis kokusu
Dokunabilseydim eline,
Sevseydin,geçip gidecekti içimin korkunç boşluğu.
Boş bir güzelliğindir seninki,
Soysuz üryan,
yalancı.
Sana dokunmadan geldim ya,
Kim tamamlayacak güzelliğini zen olmazsa?
Bu yürek olmazsa o güzelliği kim görecek?
Kim tam anlayacak?
Hangi bahar,
Hangi dünyada?
Ya gelmeyecektim.
Ya sevmeyecektin.
Sana dokunmadan geldim ya...zen

Zennun Akdağ

Kaptan kardeşim

Yıkıldı yıkılacak köhne bir iskeleden,
Çürük teknelerle denize açıldık.
Kimimiz dayandı,direndi rüzgara,
Dalgalarla boğuştu kimimiz, onardı teknesini.

Gemisini kurtarana kaptan dendi.
Büyük balık küçük balığı yuttu.
Büyüdükçe küçüldü yüreklerimiz.
Geriye dönüp bakmadık bile.

Kimimiz kopan fırtınaya yenik düştü.
Dev dalgalara savrulduk kimimiz.
Kalleş darbeler yedik,
En umulmaz yerlerimizden umarsızca.

Yarı baygın ulaştığımız adalara,
Leş kargaları dadanmıştı.
İstila diz boyu.
Sömürü hoyratça.

Bir bilinmezler denkleme hayat.
Gülen rujlu dudaklarda gözyaşı.
Acı tatlı karışımı akşam yemeğim.
Zulamda beslediğim binlerce umut ve sen.
Yarına dair sen ki her kimsen..

Zennun Akdağ

Kırk

Eğri yaşlı bir ağaç olsam
Kuşlar konya dallarıma
Kavuğumda ocuklar saklansa
Onlar oynasa ben ağrısam

Yaşlı eğri bir ağaç olsam
Suya dallarım ulaştığında kesilse acısam
Yağmurda ıslansa yapraklarım uşuşem
Güneşle sevişsem ilkbaharda
Saldıka kklerimi toprağa yaşama bağlansam

Eğri ince bir ağaç olsam
Sevgililer adını yazsa, kalp izse yuşeyime
Yuşeğime ateş duişse kanamasam
Bir orman yangınında yansam
Okyanusa kllerim savrulsa aldırmasam
İnsan olsam postum namazgâh olsa yaban domuzlara

Ah yaşlı eğri bir ağaç olsam
Dallarım denize dökülse ıslansam
Sonra bir gün kurusam kesilsem
Arzuhalciye kâğit
Kalem olsam ocuk ellere

Eğri yaşlı kuru bir ağaç olsam
Odun olsam yoksulun sobasında
Yağmur olsam, bahar lsem
Kibrit p olsam çiftçinin sigarasını yaksam

Zulamda ki saklı sevgili
Bu gece geç saatlerde kırkıma gireceğim
Annem bilmeyecek
Kimse kutlamayacak

Hani kızım da olabiliridin sevgilim de
şekerde bile yok bu kadar glikoz
Karnım tok cepte u beş kuruş takımım yenik
Bir iyi bir kötü hayat işte
Uştelik iki birayla da akırım

Zennun Akdağ

Midem

Midem ağrıyormuş. Büyük ihtimalle içtiklerimdendir.
İster inanın ister inanmayın kör ve acımasız bir rüzgar esiyor
Beynime vuruyor bu rüzgar ve kimsenin umurunda değil!
Az önce aradı(ğı) m sevgili değilmiş.
Oltam hala denizde, bütün balıklar şahit, Hobiye hobi anasını satayım.
Yanda, komşuda çalışan kızda gözüm yok değil,
Ama ömür billah sevmekten çok acıyorum insanları.
Küçük yürek yola çıkmış bana gelecek.
Belki hafta sonu misafirleniriz
Bakarsın keyifli geçer bu hafta sonu,
Kaygısız..
Bakarsın gül bahçesi olur bundan sonra ki yaşam.
Bakarsın, ama nerde?
Bak ama hiç bir şey olmaz bu rezil hayattan
üzülmek istiyorsan buyur senindir.

Kör bir rüzgar esiyor,
Körfezin orta yerinde.
Kulağımda ince bir tını,
Nedir bu keman mı?
Hadi karışmayın da ağız tadıyla ağlayayım,
yanayım geçmişime.
Andıkça..
Boşuna bekliyorum bu dalga durmayacak.
Boşuna bekliyorum bu deniz susmayacak.
Ben durmdan acı çekeceğim.
Ben durmadan üzüleceğim.
Sığındığım mısralarım bile beni kurtaramayacak.
Anıysa anı anasını satayım.

Hala midem ağrıyor.
Bu ruzgar durmak bilmiyor.
Bu dalga susmayacak.
Aklım hala yan komşuda.
Bu akşam da iyi yaşanır ammma, dünyada
Canın ne isterse o..
Bir çift anlamlı bakış,
Hayretler içinde ki halin,
İflah olmaz yanın.

Bir akşam üstüne benziyorum.
Van gölünde batırmışız güneşi.
Kafalarımız çakır.
Biz dost havasındayız.

Kim ne yapsa arkasında güleriz.
Her yer ne kadar da benziyor.
Her yer nerdeyse aynı,
Herkes aynı,
Tek fark farklı zamanlar.ZEN

Zennun Akdağ

Ne mutlu türküm diyene

Ne mutlu türküm diyene
Ya Türksün ya mutsuz desene
Hangi anlamı yüklersen yükle
Ya siyahsın ya beyaz
Kılçıkları çok güzel bahçemin
Her gün daha çok batıyor.
Denizler, şehirler, çocuklar
Bitkiler hayvanlar. Kelimeler
Her yer siyah beyaz
Kırmızı yasak benim ülkemde
Kızıla idam biçerler

Benim rengim sarı
Yeşil tonu yakışır bak saçlarına
Bir de rengimden açıklar yaparız kıvrımlarına
Okşanmalık olsun tam da vallahi ellerim ister
Zamanım yok beni anlamasan da olur
Ellerini ver yeter
Eskiden at vardı şimdi tren, aynı ses çıkar. Tapa tupa tapa tüpe tapppppaaa
tttupppppaaaa tapa tüpe
At tek kişilik trendir aslında.
Şimdi gel bak tek kişilik odamda ki halime
Gözlüğümü kenara atmış sana yazıyorum
Kitaro ilmek ilmek.
Bana kim yardım edecek
Ey kuşlar prensi
Dağların tanrısı
Buda, Hürmüz
Ehrimen. Kim yardım edecek?

Zennun Akdağ

Rüzgârın elleri var mı?

Rüzgârın elleri var mı?
Elinde gümüş tepsi, içinde,
İçinde bilmem kaçınıcı bahar.
Kırmızı bir gül. Al, dedi rüzgâr tanrısı,
İflah olmaz yüreğine son bir gül.
Düş değil dokunabilecek kadar gerçektir

Gözümün göre bildiği kadar uzandım,
Oturmuş bir deve gibi Urartu Sığınağı,
Gölün yarısını kapatmıştı.
Ya Sipan? Dağ gibi damarlarını göle salmış.
Yaşamak Sipan gibi kök salmak..

Ey rüzgâr gibi yüzüme vuran bitmeyen gülümseme,
Ey düşlerimin ilkbaharı, annemin duasında ki Murat
Hadi kalk, bana rüzgârın elleriyle müjdesin.
Gece boyunca ne piyano sustu ne yağmur.
Hadi kalk sabah 9 Mart saat 7 30
Radyoda çalar saat, aklımda sen.

Bu sabah bütün dilsizler haykırdı bu aşktır aşk.
Babam o güzel sesini bize miras bırakmadan gitti.
Ama sen kal!
O yağmurlu günde kal diyemedim, çekip gittin.
O yağmurlu gün bu günmüş. Çıkıp gitme!
Son nefesinde ben vardım babamın.
Neden bütün ölümler arkasından konuşacak çok şey vardı bırakır?
İçimin gülen yanı, güzel yüz(l)üm,
Beni acılarına, ağrılarına ortak etmezsen,
Bu aşkı sana helal etmem.

Zennun Akdağ

Ses(SİZ) lik

Yangın yeri İstanbul'un, bu sabah,dinmek bilmeyen yağmuru yağmak bilmedi.
Tutuşmuş yürek bir kere iflah olacağı yok,ne yapsam nafile.
Çarpık kentleşmeye direnen balkonumda ki yaşlı ağaç hani kök salmamış olsaydı
derinlere, öldürdü bu kış.
Sarı sarı dökülmeye yüz tutmuş yaprakları, yerini yeni yeşil yapraklara bırakarak..
Senin uğruna bu düşler,
Zeynep gövdesinden kopmuş narin fidan.
Senin sessizliğin çöktü uyanır uyanmaz.Ölüm telaşında sonbahar yaprakları,
Ben sevme yolunda yaşama umudundayım.
Herhangi bir sahilde seninle yüzmek,tarihle yüzleşmek gibi.
Sırt üstü kelebek ya da balıklama dalmak dibine denizin.
Sana söylemiş miydim,sesinin denizin sesine benzediğini?

Yangın yeri İstanbul bu sabah,
Kor bir alevle uyandım.
Ben de koptum dalımdan senin gibi düşünce. Yerde bile vuruldum.
Usanmaktan iyidir deyip, özlemedim geride bıraktıklarımı.
Annem kutsal topraklarda en çok bana dua eder,
İki küçük yüreğin mutsuzluğuna sebep.

Baykuş uğursuz bilinir, oysa ne güzeldir gözleri,
Asildir susmasını da bilir ötmesini de.Git demeden gider, gitmesini de önceden bilir.

Yangın yeri İstanbul bu sabah. Hiç çıkmamak üzere,deli cav gibi yerleştin içime.
Yüklemsiz tümcesin hiçbir anlam yükleyemiyorum.
Sen aklımın efendisi yerini bilirsin elbet, miras bu ismin, kaç kuşak taşırsın bilmem?

Bir çırpıda aşk aşk olmaz, adım adım yaklaştın çatal yüreğime.
Mumla aradığım sendin demek.
Senmişsin beklenen,o gelmeyecek o olmayan saklı sevgili.
Kısacık tadına doyumsuz molaların kadar tatlısın.
Sonrasında iş zamanı dersin canımcım.Şimdi iş zamanı, yeni bir güne başlama zamanı
geldi.
Yeni doğmuş Ten Güzellik bebek. Süt ister, mama ister,sevgi ister
Hele emekleyip büyüsün bakar(sın) ikimize. :)

Zennun Akdağ

Sohbetlik rakı bir de uzun winston lütfen

Patlak bakışlı abus şey,
Sana kim bakar?
Bir başına bağladığın çaput eksikti,
Kapatmış ya boş kafanı.
Ya boş bakan gözlerini ne kapatacak?
Annenden mi kaldı bu miras?
Vay babanın haline!
Ne bu suret?
Tramvaya da binermiş balık etli teres şey,
eteğinde ki yırtmaçta dişi.
Ne bu lak lak susmak bilmez çirkin dudakların?
Ben de severim konuşmayı ama doluca.
Şarabı:sevişip uyumak için,
Rakıyı ille de sohbet.
İllet amma rakıyla sohbet.
Bir güzel kadın,
Bir güzel dünya,
Bir güzel demlenirsin akşama,
Bir sonra ki güne kalmalık.

Zennun Akdağ

Sokak meyhanesi

Bir daha bu paçalarla eve almam demiştir karısı.
Elinde gözü kadar değerli, paket; içinde herkesin ihtiyacı traş bıçağı, tırnak makası
Ve delikanlı uğurcağı tespih.
Paçalarını çorapları arasına alırken küfür etmiş midir, çocuklarının annesi, evde ki kadına?
Başka nerde satılır bu kadar tespih?
Başka nerde delikanlı,
Bizim meyhane kadar?

Herkes bir şeylerin telaşında.
Vapur dalgalarla,şemsiyem rüzgârla boğuşuyor.
Ben senin telaşındayım.
Bir dakikaya bin düş sığdırdım.
Hepsinde vardın.
Bir paket gülen yüzünden göndermişsin.
Ne koysam da geri yollasam? Malum boş yollamak olmaz.
Çatal yüreğimin bir çatalını yollasam?
Öyle doldu(rdu) n ki yaşamı(ma)
Bak, kış geldi yakacak derdinde memleketim.
Dağa kar inmişse,yaza veda edilirdi.
Bense güzel üşüyorum aklımın kalorisi.
Beyazmış meğer bütün güller.
Aldığım bütün güller sanaymiş.
Beyaz gül severmiş. Bin berfine bin yemin.. Soluğum kesiliyor seni düşlediğimde.
Her ne olduysa hoş oldu.
Her ne olduysa, hoş geldin zenin yaşamına.
Hoş geldin saklı sevgili.
Paylaşma beni dedin ya nasıl hayıflandım.
Seni böyle görünmez seviyorken.
Seni böyle amansız arıyorken.
Sana kapım yok.
Sana,duvarı camdan yüreğim.
Sözünün kadını, tadına doyulmaz saklambaç oyuncusu.
Kahramanım.
Oyun bitiminde nerenden öpeyim?
İlk kar yağışında koşup sarılır mısın bana?
Bende karı, kışı sever misin?
Rakı içer misin bende?
Elini öper misin annemin?
Annem olur musun?
Kimseyi aramıyorum bu aralar.
Anahtarı kapıda unutuyorum.
Yalnızlıktan şikâyet (h) eder oldum.
Çiyada keledoşu sensiz yedim.
Dalgınmışım.
Nerden bilsinler kırılğan yanlarımı,
Yana yakına sabrediyorum.
Ha tutuştum ha tutuşacağım.
Aşk olsun sevgili aşk inci dişli yar
Atla deve değildi ya,
Topu topu bir boğaz kadar aramız.
Yüzerek geçerim hani tut gel desen.

Başka bir yanma biçimi bu,
Henüz çözemedim..
Bu kaçınıcı elma diyorum. Ne çıkan var ne çıt çıkaran.
Ne söz ama ha.
Aynı sözden ben de istiyorum.
Bir başkası bekleyecekse sonsuza dek beklesin.
Şu liste. Sahi bir ömür yeter mi?
Daha eklenecekler var.
Akşama gün batımı,
Nemrut'u yaz bir yere.
Bir Kaç kadeh,
Bir kaç kavga,
Bir Kaç barış ekle.
Her şey sensin artık
Gerisi sus,pus....zen

Zennun Akdağ

Şengal

Kırk gün oldu sokağa çıkmayalı.
Saç sakal karışmış.
Bu sabah dünyaya ölü doğdum.
Şengal'da yarısı çocuk,iki yüz ölü.
İki yüz tabut,beş bin ağıt,milyonlarca karanfil gözyaşı döktü.
Dikey olur kız çocuğunun mezar taşı.
Ruhumuza işlemiş ayrımcılık.
En güçlü kimse onadır isyanım.

Kırk yıl oldu. Saçı sakalı ayırdım.
Çetel Çay'ı kana bulandı.
Şengal'da iki yüz ölü can.
Yarısı çocuk!
Hiroşima'nın kanı kurumadan,Halepçe!
Şimdi Şengal.
Üniforma giydirip ölüme yolladıklarımız bizim çocuklarımız.
Efendilerin buyruğudur. Öleceksiniz der.
Ateş nereye düşerse düşün benim yüreğim yanar.
Yaşamaktan daha kutsal ne var bayanlar, baylar?
Öyleyse hangi amaç uğruna ölmeye değer?

Bu sabah ölü doğdum...zen.

Zennun Akdağ

Tanrı,Şeytan

Meğer tanrı ve şeytan bizim hayallerimizmiş.
Bizi iyiye,kötüye,
Üzüntüye,boşluğa
Sevk eden hallerimiz.
Bir cinayeti işlemeyi meşrulaştıran,
Soğuk kanlı hafif halimizmiş ruhumuz.
Bir kaç saniyelik zevk,
Yaşamla ölüm arasında ki ince çizgi,
Neresinde yok ki tanrı da şeytan da?
Sakin haa her gün yaşadığımız olmasın,
Cennet de cehennem de?
Cehennem yalnızlık,
Aşk cennet olmasın mı?
Mutluluğun resmini bile yapamayan
Beceriksiz Dino,
Nazmı cihan şümül Nazım,
Zırhtan yalnızlığa bürünmediler mi birer birer?
Kim soyacak beni
Tepeden tırnağa zamana?

Zennun Akdağ

Tükenme

Hiçbir geceyi,kadehi devirmedim sensiz öte ki yüzüne gecenin.
O halde mazeretine diyecek yok zen in.
Yoksa susar ha!

Uzun bi yolculuktan annemi mahrum etmedim. Birkaç gün kaldım ağladık,güldük
ağladık.
Ama yetişmiştim,annemin hazan mevsimi bahçesinin yeşiline.
Kuşlar göçmüştü,yapraklar halay eşliğinde dökülüyordu dallarından.
Kimi zaman göğsümü yararak kurşun gibi ağır düşüyordu.

Göğsüm gözyaşları döküyor, yanımda kimse yok.
Ne el tutuştuk ne çığlık attık birlikte.
Ne aynı şeyden nefret ettik, ne dokunduk severek aynı şeye.
Dost sohbetlerine sezdirmeden elini tuttum, hınzır bir gülüş eşliğinde.
Yaram çoktan kabuklandı artık dokunsan..
Susmak kadar olmasa da küserim bazen,
Sevişen yüreklere,ayrık bedenlere.
Hayın gülüslere küserim.
Ne desem mutlu olursun?
Ne yapsam p(m) irim olursun?
Ne yapsam yüzün güler?
Gülen yüzünü cebimde taşıyabilir miyim?
Sen her şeyden bihaber.
Gülüşüne hangi anlamlar yükledim nerden bileceksin? .
Günü,güneşi batırdık Van Göl'üne haberin var mı?
Üstelik Hayyam'da vardı şarapta.
Sen Matra'nın kızı Tamara olmuştun ben Siyabend.
Bu alemi aşık ve ilk yüz metreyi seninle koştuk aşkın.
Son bahara ilk kim hazan demiş?
Böyle derin yarayı kim beslemiş?
Ne akşamı sevdim ne baharın rengini
Gülüşü sevdim kadının yüzünde,
Parıldayan dişlerini.

.....

Zennun Akdağ

Yasak Aşk

Telefon defterimde ki kısa adın yasak aşktı.
Uzun adını hiçbir sayfaya sığdıramamıştım.
Kanımla yazdım silüetini.
Cismini hiçbir kaleme çizdiremedim.
Adın üstündeydi yasak aşktın!

Sabahı kestiğin gün,yas ilan ettim.
Sormadım.Sahi ne derdin gitme deseydim?
Aklında dönmek var mıydı giderken?

Kadıköy çarşısı hayal mezarlığım.
Sen gidince,ben kirli derinliğime gömüldüm.
Ayaklarımdan dostlarımla sitem sesi.

Mutfağıma karıncaların bastığı yıldız.
Tozla kapandı dokunduğun yerler.Silemedim.
Bırak öylece kalsın diyordu içimde ki z(s) en.
Durup anlamsız bakışlarını bile özlüyorum.
Kavgalarını,kırılmanlıklarını,
alınganlıklarını,
İçinde sen olan her kareyi özlüyorum.

Sigarandan duman isterdim,bakışına anlam gelsin diye.
Acemi içiciliğimle dalga geçerdin.Bense, marifet acemisi seni,yanında gölge bile olmaz
derdim.
Derinliğinden çıkardığın dumanı bakışına anlam gelsin diye isterdim.Vermezdin..
Asıl sapkınlık seni böyle delice sevmekti, Yarımay yüzlü yârim.
Böyle amansız.Böyle hesapsız. Zen.

Zennun Akdağ

Yüzün Kibrit Kutusu

Olmaz ya bir gün aklına düşersem gel
Gel görmek istersen
Bakarsın geçer kırılın yanımın ağrısı sana
Denizdeyim şimdi kırılan yanımı denize atar koşarım sana
Yağmurda yürümek istemiştin ya şemsiyeme sığınıp sana yaklaştım
Sahi kalbimin sesini duyuyor muydun?
Ne güzel bahanemdi şemsiyem
Yağmura bir aşk borcum var. c.tesi ödeyecektik gelmedin
Denizi boğazlayacaktık tur niyetine
İstanbul'u boylayacaktık bakardın iki yakası bir araya gelirdi
Sözünde durmayacak kadar güzeldi dudakların
Dilinin altını okuyamadım
Seninle Her yerde karşılaşmayı umdum
Kibrit kokuyordu bakışların
Bir daha görmeyecektim baş ağrısı oldu
İki damla gözyaşı olup kayboldun deniz akşamında
Herkes tek tek baktım kimsenin gözlerinde değildin
Çıplak tenini yastık yapıp üstüne aşk yazsam aşk tanımlanır mı?
Başını koysa dizlerine zen tamamlanır mı?
Seni yazsa dizelerine anlaşılır mı?

Zennun Akdağ